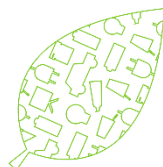


PRODUCENTEN
verantwoordelijkheid
Nederland



**Zienswijze Vereniging Producentenverantwoordelijkheid Nederland (VPN)
op de concept-Regeling verzoek algemeen verbindend verklaring
overeenkomst afvalbeheerbijdrage**

30 maart 2020

Vereniging Producentenverantwoordelijkheid Nederland

**Gooimeer 4-15
1411 DC Naarden**

**Postbus 5135
1410 AC Naarden**

www.producenten-verantwoordelijkheid.nl

vpn@producenten-verantwoordelijkheid.nl

088 - 024 1100



Visie en missie Vereniging Producenten Verantwoordelijkheid Nederland (VPN)

De leden van Vereniging Producentenverantwoordelijkheid Nederland (VPN) werken samen om de verschillende systemen van producentenverantwoordelijkheid voortdurend te ontwikkelen en te verbeteren. Op deze wijze draagt VPN bij aan de mondiale klimaatdoelstellingen op Europees niveau en op nationaal niveau aan de ambitie om per 2050 een circulaire economie tot stand te brengen.

De vereniging en haar leden staan voor een robuuste invulling van deze systemen, in de overtuiging dat het goed invullen van producentenverantwoordelijkheid een cruciale schakel vormt om de circulaire economie aan te jagen en circulaire materiaalstromen tot stand te brengen.

Inleiding

Hierbij wordt door VPN, namens de bij de ondertekening vermelde leden, een zienswijze ingediend op de Regeling met betrekking tot een algemeen verbindend verklaring van een overeenkomst over een afvalbeheerbijdrage (Regeling), zoals ter internetconsultatie voorgelegd op 24 februari 2020.

Door een aantal leden van VPN wordt u separaat ook eigen zienswijzen aangeboden. Die zienswijzen gaan meer specifiek in op ontwikkelingen en omstandigheden die zich voordoen binnen het systeem van de eigen producentenorganisatie en/of daarmee samenhangende producten en productgroepen.

Deze zienswijze van VPN heeft vooral een meta-karakter. Als toetsingskader voor de Regeling is door VPN gebruik gemaakt van de inmiddels ruim 25 jaar ervaring met het functioneren van een tiental verschillende producentenorganisaties, waarvan een aantal beschikt over een AVV. Met de Regeling wordt een essentieel onderdeel uitgewerkt van het Besluit UPV en wij zijn dan ook verheugd dat de Minister het instrument AVV intact laat. Niettemin hebben zij een aantal bezwaren en opmerkingen die wij in dit document aan u voorleggen, met het dringende verzoek deze te betrekken in uw overwegingen en om de Regeling dienovereenkomstig aan te passen.

VPN is er daarbij van overtuigd dat het aanpassen van de Regeling aan onze zienswijze zal leiden tot een verbetering van de mogelijkheden voor de producentenorganisaties om bij te dragen aan de gezamenlijke inspanningen om te komen tot een circulaire economie. Zo zullen de voorstellen van VPN in deze zienswijze naar verwachting leiden tot een breder draagvlak onder de aangesloten producentenorganisaties bij de uitvoering van hun wettelijke verplichtingen of hun vrijwillige bijdrage, tot een efficiëntere bedrijfsvoering van de inzameling en recycling van de bij AMvB aangewezen productgroepen en uiteindelijk een positief effect hebben op de realisatie van de gestelde beleidsdoelen.

VPN is graag bereid om hierover met u in gesprek te gaan. Ook kan worden gedacht aan het verrichten van nader (gezamenlijk) onderzoek naar de positieve gevolgen en de gunstige invloed van onze voorstellen op het functioneren van de producentenverantwoordelijkheid in Nederland.



Zienswijze

Waardering voor het Ontwerpbesluit

In de eerste plaats waarderen wij dat de huidige Leidraad AVV wordt aangepast aan het Besluit UPV en dat de Regeling de continuering van de mogelijkheid tot een AVV mogelijk maakt. Wij constateren wel dat er nieuwe eisen gesteld worden aan de aanvraag, zonder dat het toetsingskader bij ons bekend is. Wij gaan er derhalve van uit dat dit toetsingskader ten opzichte van de huidige Leidraad niet noemenswaardig zal veranderen. Mocht dit wel het geval zijn dan behouden wij – en onze individuele leden – ons graag het recht voor een aanvullende zienswijze in te dienen op de Regeling.

Het (waar mogelijk en zinvol) uniformeren van regels waaraan producentenorganisaties dienen te voldoen bij het aanvragen van een AVV voorziet in creëren van transparante en gelijkwaardige voorwaarden. Hiermee wordt voorkomen dat de AVV's van producentenorganisaties van elkaar gaan afwijken. Het gelijkstellen van de eisen waaraan producentenorganisaties moeten voldoen, voorkomt inefficiënties in de huidige en toekomstige inzamelsystemen en brengt meer duidelijkheid over de organisatorische en financiële randvoorwaarden waarbinnen producentenorganisaties dienen te werken.

Zienswijze

Hieronder gaan wij Artikelsgewijs in op het concept van de Regeling. Aansluitend volgen aandachtspunten die zijn afgeleid uit de toelichting.

Artikel 1

Definities zoals die in de Kra, het Besluit UPV en deze Regeling zouden bij voorkeur identiek dienen te zijn. Dat is nu niet het geval.

Wij zien aangrijpingspunten in de Kra om invulling van het begrip 'producent' vrijer te laten dan nu in de Regeling is opgenomen. Artikel 8 bis van de Kra geeft geen strikte definitie van het begrip 'producent', enkel een omschrijving van de taken en verantwoordelijkheden van de producenten. Daarnaast biedt artikel 8 lid 1 van de Kra de ruimte om in wettelijke of andere maatregelen zelf het begrip 'producent' in te kaderen:

“Ter stimulering van hergebruik en de preventie, recycling en andere nuttige toepassing van afvalstoffen kunnen de lidstaten wettelijke of andere maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat iedere natuurlijke of rechtspersoon die beroepsmatig producten ontwikkelt, vervaardigt, behandelt, verwerkt, verkoopt of invoert (producent van het product) een uitgebreide producentenverantwoordelijkheid draagt”.

Wij stellen daarom voor om 'producent' in de Regeling als volgt te definiëren: 'degene op wie uit hoofde van een regeling voor uitgebreide producentenverantwoordelijkheid verplichtingen rusten'.

Daarbij is wel van belang dat de definitie van 'producent' in juridisch opzicht in ieder geval impliciet of expliciet erover duidelijk dient te zijn dat (buitenlandse) bedrijven die (via internet) producten aan consumenten in Nederland verkopen, producent zijn in het kader van de Regeling (en het Besluit UPV). Daarbij zou het niet uit moeten maken of het om een platform gaat dat producten van anderen verkoopt of om webwinkels die zelf deze producten verkopen.



Dit is een groeiend probleem omdat de platforms stellen dat zij niet de producent zijn en zich verschuilen achter een juridische constructie, waarbij de feitelijke producent in het buitenland niet te achterhalen is of niet bereid is de beheerbijdrage te voldoen. Een mogelijkheid om dit op te lossen kan zijn dat het platform gezien wordt als de agent voor die buitenlandse producent die dus als zodanig de beheerbijdrage namens de producent dient af te staan.

Een tweede punt is het moment van 'op de markt gebracht' (POM). In onze optiek is de ontvangst van producten vanuit het buitenland in een douanedepot of een opslag van de importeur niet het moment van op de markt brengen. Dit moment ontstaat pas als vanuit dit depot of deze opslag producten worden uitgeleverd aan een Nederlandse klant. Dit voorkomt dat in geval de opgeslagen producten alsnog naar het buitenland worden verkocht er eerst beheerbijdragen moeten worden betaald die later weer worden teruggevraagd bij export en het verlaagt zo de administratieve lasten. Dit punt is relevant omdat er deelnemers zijn van producentenorganisaties die na verloop van jaren nog steeds correcties in de opgave van de POM uitvoeren doordat zij oude partijen verkopen aan een buitenlandse vestiging of afnemer en dan de beheerbijdrage terugvragen van de leverancier. Daarmee blijven significante en ongewenste correcties nodig op de POM van voorgaande jaren en daarmee op het inzamelpercentage.

Artikel 2

In lid 1 van de Regeling worden bepaalde onderwerpen voorgeschreven die in de afvalbeheerbijdrage-overeenkomst dienen te zijn opgenomen. Een aantal van deze onderwerpen leent zich minder goed voor vastlegging in een meerjarige overeenkomst. In een overeenkomst worden immers rechten en verplichtingen vastgelegd en geen "beschrijvingen" die met name ter informatie dienen en gedurende de looptijd van de ABBO en/of AVV nog aan wijziging onderhevig kunnen zijn. Dit leidt tot het volgende:

- a. in Lid 1.d: *"de wijze waarop producenten elkaar en bij de afvalbeheerstructuur betrokken actoren informeren over de afvalbeheerstructuur en de doelstellingen voor het afvalbeheer, bedoeld onder c"*, dit kan in algemene zin worden beschreven maar de specifieke wijze van informatieverstrekking kan wijzigen. Het zou in een afvalbeheerbijdrage-overeenkomst dan niet over het 'hoe' moeten gaan, maar wel dat er een verplichting voor de producentenorganisatie ligt om de betreffende producenten en betrokken actoren op een toegankelijke en heldere wijze te informeren. Wij gaan er daarom vanuit dat een afvalbeheerbijdrage-overeenkomst aan artikel 2 lid 1 voldoet als daarin de informatieverstrekking op deze wijze beschreven wordt.
- b. in Lid 1.e: *"de organisatorische en technische opzet van de afvalbeheerstructuur en daarbij betrokken actoren"* en In Lid 1. f: *"de financieel-economische opzet van de afvalbeheerstructuur en het mechanisme voor zelfbeheer met betrekking tot de financiële- en informatiehuishouding van die structuur;"*. Het gaat bij de producentenverantwoordelijkheid om doelstellingen. De wijze waarop die doelstellingen moeten worden behaald is de verantwoordelijkheid van de producenten, die zich al dan niet collectief hebben georganiseerd.

De afvalbeheerstructuur moet derhalve een bepaalde flexibiliteit hebben om telkens te kunnen blijven sturen op resultaat en kostenefficiëntie. Dat betekent onder meer voor de afvalbeheerovereenkomst dat:

- i. de technische en organisatorische opzet en de financieel- economische opzet gedurende de looptijd van de algemeenverbindendverklaring en de afvalbeheerbijdrage-overeenkomst moeten kunnen wijzigen; en,



- ii. actoren in de overeenkomst slechts generiek kunnen worden aangeduid maar niet naar individuele partijen.

We gaan er vanuit dat een vastlegging in de afvalbeheerovereenkomst in lijn met het hiervoor onder (i) en (ii) bepaalde voldoet aan artikel 2 Lid.e. en f.

Geadviseerd wordt de invulling van deze vereisten zoals hierboven opgenomen, toe te voegen aan de toelichting op de aanvraag voor een AVV.

Lid 1.g: *“de hoogte **en** de wijze van berekenen van de afvalbeheerbijdrage en, indien van toepassing, de wijze van differentiatie van deze bijdrage naar producten of groepen van soortgelijke producten, rekening houdend met duurzaamheid, de beoogde vorm van nuttige toepassing en de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen”*. In de huidige regeling en Leidraad is opgenomen dat de hoogte **of** de wijze van berekenen van de afvalbeheerbijdrage dient te worden opgenomen.

Indien wordt gekozen voor de wijze van berekenen, is het veelal niet mogelijk om ook de hoogte van de afvalbeheerbijdrage voor een meerjarige looptijd in de afvalbeheerbijdrage-overeenkomst vast te leggen. De exacte tarieven zullen immers mogelijk gedurende de looptijd wijzigen onder meer door ontwikkelingen in volumes of marktprijzen van materialen en diensten. In dat kader is het dan wenselijk niet de hoogte van de afvalbeheerbijdrage in de afvalbeheerbijdrage-overeenkomst op te nemen maar de procesmatige waarborgen om te komen tot vaststelling van een afvalbeheerbijdrage die gebaseerd is op vergoeding van de noodzakelijke kosten.

Zoals ook in onze zienswijze op het Besluit UPV is aangegeven, ontbreken de criteria waarop getoetst wordt of de tariefdifferentiatie juist is toegepast. De producentenorganisaties die nu over een AVV beschikken, passen tariefdifferentiatie toe op hun producten. Uit de overige punten onder Lid 1 maken wij op dat het gaat om de volledigheid van de beschrijving van de organisatie, maar wordt verder niet getoetst op de invulling. **Wij gaan er vanuit dat de wijze van tariefdifferentiatie zoals die door de producentenorganisaties met een AVV momenteel wordt toegepast voldoet aan de vast te stellen criteria.**

Lid 2.b (i) en (ii): De vereisten ten aanzien van de marktstructuur, zoals bijvoorbeeld het marktaandeel en het aantal producenten/importeurs kunnen niet door de aanvrager worden vastgesteld. Het is bovendien onmogelijk om het aantal *freeriders* en hun marktaandeel vast te stellen, juist omdat ze zich niet kenbaar maken. In de volwassen systemen van de huidige producentenorganisaties in VPN worden tot op de dag van vandaag nog steeds *freeriders* aangesloten, zij het met zeer geringe marktaandelen. Meestal zijn deze *freeriders* dan eerder onwetend dan onwelwillend. **Niet bekende of benoemde freeriders dienen te worden uitgesloten in de berekening van de percentages voor het meerderheidsvereiste.**

Lid 2.d: In het geval van een aantal productgroepen heeft het weinig zin om te spreken over voorzieningen voor hergebruik of nuttige toepassing en de preventie van zwerfafval. Een toevoeging als ‘indien van toepassing’ zou dit oplossen.

Lid 2.d en e: Kennelijk wordt er een onderscheid gemaakt tussen afvalstoffenhouder en eindgebruiker. Ervan uitgaande dat met eindgebruiker de consument of het bedrijf wordt bedoeld die de producten gebruikt (de ontdoener) kan er verwarring ontstaan over de afvalstoffenhouder. **Aanbevolen wordt om dit begrip te verduidelijken, bijvoorbeeld door aan te sluiten op de definitie in de Kra.**



Lid 2.g: Bij het verslag over het behalen van de doelstellingen voor het afvalbeheer lijkt het ons niet mogelijk om het percentage 'voorbereiden voor hergebruik' te rapporteren. Als producten door de uitvoeringsorganisaties zijn ingezameld is voorbereiding voor hergebruik zoals bedoeld in de Kra niet meer mogelijk omdat dit hergebruik dan waar technisch en economisch mogelijk reeds is uitgevoerd door eerdere gebruikers.

Aanvullende zienswijzen naar aanleiding van de toelichting

Meerderheidsvereiste

Ten opzichte van de huidige Leidraad worden hogere eisen gesteld aan het onderbouwen van de meerderheidsvereiste, te weten een meerderheid van de producenten en een meerderheid inzake marktaandeel op basis van gewicht, aantal of grootte. Eén van deze twee rekeneenheden moet bovendien meer dan 75% zijn.

Hierbij moet een schatting worden gemaakt van het aantal en het marktaandeel van de *freeriders*. Zo'n schatting is onmogelijk te maken en niet te onderbouwen. De ervaring leert dat bij onze producentenorganisaties elk jaar nog kleine aantallen bedrijven zich aansluiten met ook een klein marktaandeel. Voor een deel zijn dit feitelijke *freeriders*, waarvan een deel zich niet eens bewust is dat zij in overtreding is. Vaak zijn dit ook nieuwe toetreders die zich vervolgens zonder protest als deelnemer aansluiten.

Het criterium van het aantal producenten is niet altijd relevant. Bij de inzameling van producten aan het eind van de levensduur gaat het immers om het gewicht dat op de markt is gezet of beschikbaar is voor inzameling, onafhankelijk van het aantal producenten dat dit op de markt heeft gebracht. Door het aantal producenten als criterium te hanteren, kan een producent, fabrikant of importeur gemakkelijk een serie nieuwe bedrijven of handelsnamen opstarten om zo het proces van het aanvragen van een AVV te frustreren. Wij begrijpen dat het niet gewenst is dat een klein aantal producenten met een dominante marktpositie een AVV forceert ten koste van andere, kleinere spelers, maar voorkomen moet worden dat de slagkracht van de producentenorganisaties aangetast wordt. **We stellen dan ook voor om dit criterium niet te hanteren voor een beoordeling van een AVV-aanvraag.**

Voor systemen die een heffingsvrije drempel kennen en/of er van heffing vrijgestelde producten zijn, zouden deze aspecten bovendien verdisconteerd moeten worden in het vaststellen van het meerderheidsvereiste.

Wij pleiten ervoor om uit te blijven gaan van slechts één rekeneenheid, te weten 70% als meerderheidsvereiste voor het marktaandeel in kilo's of aantal. Ook wordt gevraagd het vereiste te schrappen om *freeriders* in kaart te brengen.



Toetsingskader

Het op dit moment ontbreken van het toetsingskader maakt het constructief kunnen beoordelen van de Regeling onnodig ingewikkeld. Immers naast de gegevens dienen ook beschrijvingen te worden overlegd, waarvan onduidelijk is of deze zullen voldoen aan het nog op te stellen toetsingskader. Weliswaar onderschrijven wij dat de strekking en aard van de aan te leveren gegevens en beschrijvingen niet wezenlijk lijken te wijzigen en gaan wij ervan uit dat daarmee de bestaande AVV's niet te hoeven worden aangepast.

Het toetsingskader dient ruimte te laten aan de producentenorganisaties om een kosteneffectieve bedrijfsvoering te realiseren. In het geval er aanvullingen noodzakelijk zijn op de bestaande AVV's zou overgangsrecht moeten gelden.

Naast de inhoud van de toetsing gaat het bij de aanvraag ook om de doorlooptijd van de toetsing van een aanvraag. Die is de afgelopen jaren in een aantal gevallen uitzonderlijk lang. Wij pleiten voor een afgebakende periode waarin de toetsing dient plaats te vinden en één enkele consultatieronde.

Nieuwe AVV's zouden ook een looptijd moeten krijgen van vijf jaar en niet tot 1 januari 2023. Wij stellen voor dat eerst het toetsingskader wordt opgesteld en tegelijk met deze Regeling ter consultatie wordt gepubliceerd. **De algemene omschrijving dat getoetst wordt op doelmatig beheer en het voldoen aan artikel 8 bis van de Kra is onvoldoende specifiek.**

Kaderrichtlijn afvalstoffen

Toetsing dient plaats te vinden aan de Kra. Eén van de in de toelichting genoemde elementen is dat moet worden voldaan aan de minimumvereisten van de Kra die gelden voor de UPV o.a. door een beschrijving te geven van de taken en verantwoordelijkheden van de 'betrokken spelers in de afvalbeheerketen'. Hiermee lijkt een voorschot te worden genomen op het beoogde normadressaat van producentenorganisaties in het Besluit UPV. **In de door ons ingediende zienswijze op het voorgenomen Besluit UPV¹ verzetten wij ons uitdrukkelijk tegen deze notie, omdat de (machts)middelen om die spelers in de keten te dwingen hun taken en verantwoordelijkheden op zich te nemen, ontbreken.** Deze verantwoordelijkheid ligt volgens de Kra nadrukkelijk bij de overheid.

Verslaglegging

Op zich komen de eisen t.a.v. de rapportage overeen met wat nu vereist wordt. Toch zouden wij graag zien dat naast de POM ook de 'hoeveelheid beschikbaar voor inzameling' kan worden gerapporteerd en het daarbij behorende inzamelpercentage op basis van deze hoeveelheid. Dat geeft een beter beeld van de inspanningen én de resultaten van de aangesloten producentenorganisaties en de ruimte voor verbetering. **In een groeimarkt en bij export van producten is het aandeel afgedankte producten dat beschikbaar is voor inzameling (Available for Collection, AFC) slechts een deel van wat op basis van de POM wordt gerapporteerd.**

In het bovenstaande geval zou bijvoorbeeld het inzamel-percentages van Stichting Batterijen ongeveer 73% zijn tegen het op basis van de gemiddelde POM gerapporteerde percentage van 47%.

¹ 20190914 Gezamenlijke reactie VPN op Ontwerpbesluit Regeling UPV



Een ander punt is de vraag naar de prognoses voor toekomstige jaren. Dit is een toevoeging ten opzichte van de huidige Leidraad. Op een aantal punten zal het geven van prognoses naar onze verwachting in strijd zijn met de Mededingingswet. Informatie over de ontwikkeling van tarieven van transporteurs en recyclers kan niet worden gedeeld. Het is ook geen verplichting onder de Kra. **Anders dan in algemene termen op basis van trends, wijzen wij het geven van prognoses af.**

Voorzieningen en Fondsvorming

De producentenorganisatie is zelf verantwoordelijk voor de financiering van haar operatie. De Regeling maakt thans onderscheid tussen een voorziening en een fonds. De voorziening wordt op basis van een omslagstelsel of een kapitaaldeckingsstelsel (in de Regeling de ongebruikelijke term spaarstelsel) bepaald. Echter de bijbehorende uitleg van het 'spaarstelsel' klopt niet met de gangbare, door accountants gehanteerde definitie. Het 'spaarstelsel' voorziet in de financiering van de kosten voor inzameling en recycling van producten die in enig jaar op de markt worden gezet en pas over een aantal jaren worden ingezameld. De producent is dan gevrijwaard van latere claims om bij te dragen aan de kosten van het inzamelen en verwerken, ook als hij de markt al heeft verlaten. En de belastingbetaler is gevrijwaard om de kosten te dragen van de producten van failliete of niet meer actieve producenten.

De kosten die volgens de afspraken met de Belastingdienst en de eisen door de accountant gesteld aan de jaarrekening omvatten bij de bepaling van de voorziening de directe kosten voor inzameling en recycling (niet te verwarren met vaste kosten). De indirecte kosten van de organisatie om dat te realiseren (dit zijn de vaste kosten: personeel, huur pand, infrastructuur) worden in de ons bekende AVV-regelingen niet meegenomen in de bepaling van de voorziening.

In onze optiek is het gewenst de gangbare terminologie te handhaven en stellen wij voor een accountant over de tekst van deze passages te laten adviseren om zeker te zijn dat de definities en termen aansluiten bij de gangbare praktijk.

Verder merken we op dat ten aanzien van de financieel-economische structuur sprake is van zelfbeheer. Dit is wat wij graag willen maar in het Besluit UPV is niet helder omschreven hoe dit zelfbeheer getoetst wordt. Wij zouden willen voorkomen dat er allerlei externen moeten worden ingeschakeld buiten de eigen accountant (in overleg met de Belastingdienst). De verwijzing in de artikelsgewijze toelichting op Artikel 2.k naar een 'onafhankelijke derde' naast de vermelding van de accountant geeft te denken. Als hiermee hetzelfde is bedoeld, dan lijkt ons dat beter om het ook zo te verwoorden. Indien er beoogd wordt hierin verschil te maken, worden producentenorganisaties gevraagd kosten te maken voor de controle door een onafhankelijke derde, die geen waarde toevoegt aan wat de accountant al constateert. Adequaat zelfbeheer voorziet in de juiste afdracht van deelnemers, immers de producentenorganisaties hebben hier belang bij en worden door de accountant behoedt voor het teveel in rekening brengen. Dat is immers gekoppeld aan de opgave van de POM. Wij pleiten voor zelfbeheer met een controle door een externe, onafhankelijke accountant zoals dat nu al de praktijk is. **Wij gaan er van uit dat de huidige wijze van verslaglegging door producentenorganisaties die al over een AVV beschikken, aan de vereisten voldoet.**

Wij zijn het oneens met de uitleg over aanpassing van de afvalbeheerbijdrage, indien tijdens de looptijd van een AVV de fondsvorming groter zou worden dan 1½ keer de in 1 jaar begrote kosten van verwerking. Gesteld wordt dat dan een nieuwe AVV dient te worden aangevraagd, naar wij aannemen enkel in het geval de AVV niet reeds zelf voorziet in een aanpassingsmogelijkheid van de



afvalbeheerbijdrage. Dat is zowel bij het aanpassen naar boven als naar beneden een onevenredig grote inspanning met een te lange doorlooptijd. **Het zou voldoende moeten zijn om het ministerie van Infrastructuur en Waterstaat / Inspectie Leefomgeving en Transport te informeren over de motivatie én de onderbouwing om de beheerbijdrage aan te passen.**

Regeling melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen

In de toelichting wordt gesproken van ontdoeners. In het kader van de Regeling is dit verwarrend omdat in termen van het Besluit UPV de consument gezien wordt als de ontdoener. In de toelichting lijken met ontdoeners de bedrijfsmatige inzamelaars van de afgedankte producten te worden bedoeld, niet de consumenten. **Wij kunnen ons niet voorstellen dat het de bedoeling is dat er een registratie- en meldingsplicht ontstaat voor consumenten. Daarnaast bestaat de vraag in welke mate producentenorganisaties verantwoordelijk zijn als ‘de ontdoener’ het afval niet gescheiden inzamelt.**

Wij zijn benieuwd wat de wijzigingen in de Regeling melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen op gaan leveren ten aanzien van het verplicht melden. Eerlijk gezegd verwachten wij dat er zonder nadrukkelijke handhaving hier voor onze producentenorganisaties weinig voordeel kan worden bereikt.

Mededingingswet

De toelichting bevat een passage die luidt: ‘...bedrijven genoodzaakt zijn zich te concentreren in een producentenorganisatie’. Wellicht ontgaat ons de bedoeling van deze zin, want het idee van de AVV is juist dat producenten zich wel organiseren in een producentenorganisatie en wel alle producenten in een productgroep. Natuurlijk draagt een producentenorganisatie zorg voor een *black box* voor de vertrouwelijke opgaven die de deelnemers doen over hun bedrijfsgegevens.

In onze optiek voorziet een AVV juist in een rechtmatige, rechtvaardige en onderbouwde verdeling van de kosten van inzameling en recycling over alle producenten en importeurs binnen een productgroep. Daarmee wordt een gelijk speelveld gerealiseerd dat zonder een AVV door *freeriders* wordt ondergraven. Zonder toetsingskader en zonder een voorafgaand oordeel van de ACM is het vooraf beoordelen van de doelmatigheid van de aanvraag voor de aanvrager onmogelijk. **Wij gaan er van uit dat de huidige praktijk van aanvragen en toekennen niet fundamenteel wijzigt met de invoering van de Regeling.**

Huidige AVV's

Lopende verzoeken om AVV en Overgangsrecht

Wij hebben de vraag hoe wordt omgegaan met een verzoek tot AVV, dat is ingediend op grond van het vigerende toetsingskader², als er nog geen besluit op het verzoek is genomen of slechts een ontwerpbesluit op het verzoek ter inzage is gelegd op het moment dat de (nieuwe) Regeling per 1 juli 2020 in werking treedt.

De huidige AVV's worden volgens de Regeling qua looptijd ingedeeld in wel of niet gepubliceerd voor 4 juli 2018. Graag zouden we voor de ‘oudere’ AVV's een regeling zien waarin helder wordt wat de looptijd is. Wij zijn van mening dat AVV's, gepubliceerd na 4 juli 2018, onder een overgangsrecht dienen

² Hier wordt bedoeld het toetsingskader volgend uit de huidige Regeling verzoek afvalbeheersbijdragen en de Leidraad algemeen verbindend verklaring overeenkomst over een verwijderingsbijdrage (avv) van 10 november 2000.



te vallen, met een looptijd van 5 jaar. Hierdoor hoeft er geen nieuwe AVV te worden aangevraagd voor 1 juli 2020. Dit lijkt ook fysiek en qua beoordeling lastig en zou kunnen resulteren in een periode waarbij producentenorganisaties niet over een AVV beschikken, met alle ongewenste effecten van dien.

De AVV's van producentenorganisaties die zijn gepubliceerd na 4 juli 2018 dienen volgens de Regeling te voldoen aan Artikel 8 bis van de Kra op 1 juli 2020. Wij stellen dat de huidige AVV's al aan deze vereiste voldoen. Nieuwe AVV's zouden in deze redenering ook een looptijd moeten krijgen van vijf jaar en niet tot 1 januari 2023.

Hoogachtend,

namens onderstaande producentenorganisaties,

Cor Wittekoek
voorzitter VPN

